

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 559/2026
27.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Данојлића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.31/25 од 12.11.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 15/2026 од 11.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2026. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Данојловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.31/25 од 12.11.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 15/2026 од 11.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К.31/25 од 12.11.2025. године остављена је у целини на снази правноснажна пресуда Вишег суда у Шапцу К.56/20 од 26.04.2021. године и обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка Вишег суда у Шапцу износ од 27.173,73 динара, као и да плати остале трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 15/2026 од 11.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Шапцу К.31/25 од 12.11.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Зоран Данојлић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама законика не могу заснивати и то на одбрани окривљеног коју је дао у ПУ Шабац дана 06.07.2016. године, јер приликом саслушања од стране полицијских службеника ПУ Шабац није позван да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране, бити постављен бранилац по службеној дужности, чиме је поступљено супротно одредбама члана 85. став 3. ЗКП. Бранилац истиче да је из наведених разлога записник о саслушању окривљеног у ПУ у Шапцу од 06.07.2016. године незаконит доказ у смислу члана 16. став 1. ЗКП, који се сагласно члану 84. став 1. ЗКП, не може користити у кривичном поступку.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, те били предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Новом Саду које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Шапцу К.31/25 од 12.11.2025. године. Другостепено веће Апелационог суда у Новом Саду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 4, четврти пасус и на страни 5, први, други и трећи пасус, пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 15/2026 од 11.03.2026. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Дакле, по оцени Врховног суда остварене процесне гаранције у конкретном случају одговарају стандардима прописаним одредбом члана 85. став 3. ЗКП те да и сама околност да је имао поверљив разговор са браниоцем и да је изнео одбрану у његовом присуству указује да је направио избор и прихватио браниоца по службеној дужности, из којих разлога, оспоравани записник о саслушању окривљеног у ПУ у Шапцу од 06.07.2016. године и одбрана окривљеног дата на овом записнику представљају законите доказе.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости се позива на одлуку овог суда Кзз 574/2023 од 20.06.2023. године, којом је усвојен захтев из разлога што се окривљени нису изричито изјаснили у погледу права да себи ангажују браниоце, нити у погледу чињенице да ли су сагласни да их бране постављени браниоци, што није иста ситуација у односу на коју је поднет предметни захтев, где су испоштовани стандарди прописани одредбом члана 85. став 3. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Данојловића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић